

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.492 van 22 januari 2001
in de zaak A. 93.911/IX-2469.**

In zake : 1. Bart BEDDEGENOODTS,
 2. Ivan BOTERDAELE,
 3. Patrick HUBEAU,
 4. Luc SCHOONBAERT,
 5. Daniel DE JONGHE,
 6. Wim CUYPERS,
 7. Philip VAN TONGERLOO,
 8. Stefaan ROELS,
 9. Alfons SCHEERLINCK,
10. Eric VALKENBORG,
die woonplaats kiezen bij
advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzermolenstraat 105.

tussenkomende partijen :

1. Jacques PEYSKENS,
2. Sabine VERSTRAETE,
3. Laurent DE BROYER,
4. Bart VERMEULEN,
5. Henk VALCKE,
6. Bart DOMBRET,
7. Carine COUSSEMENT,
8. Geert COUSSEMENT,
9. Erwin HONGENAERT,
10. Michael OSAER,
11. Wilfried DE RYCKE,
12. Peter DE BUYSSCHER,
die woonplaats kiezen bij
advocaat J. J. DE SMET,
kantoor houdende te WAREGEM,
Westerlaan 37/01,

13. Kurt BRAECKMAN,
14. Karin VANDAELE,
15. Jozef ROSSEL,
die woonplaats kiezen bij
advocaat K. GEELEN,
kantoor houdende te HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Bart BEDDEGENOODTS, Ivan BOTERDAELE, Patrick HUBEAU, Luc SCHOONBAERT, Daniel DE JONGHE, Wim CUYPERS, Philip VAN TONGERLOO, Stefaan ROELS, Alfons SCHEERLINCK en Eric VALKENBORG op 25 juli 2000 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- de koninklijke besluiten van 23 mei 2000 waarbij Carine COUSSEMENT, Geert COUSSEMENT, Laurent DE BROYER, Peter DE BUYSSCHER, Martin DELANNOYE, Wilfried DE RYCKE, Bart DOMBRET, Erwin HONGENAERT, Bart KETELS, Michael OSAER, Jacques PEYSKENS, Jozef ROSSEL, Henk VALCKE, Karin VANDAELE, Freddy VAN HAUTE, Bart VERMEULEN en Sabine VERSTRAETE worden benoemd tot gerechtelijk commissaris met ingang van 1 maart 2000;
- het koninklijk besluit van 26 mei 2000 waarbij Guido VAN ENGELANDT wordt benoemd tot gerechtelijk commissaris met ingang van 1 maart 2000;
- het koninklijk besluit van 24 juni 2000 waarbij Kurt BRAECKMAN wordt benoemd tot gerechtelijk commissaris met ingang van 1 juni 2000;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de vernietiging vorderen van dezelfde koninklijke besluiten;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 november 2000, op welke terechtzitting zij in voortzetting is uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 11 december 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. LOIX, die, loco advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor verzoekers, van advocaat C. GYSEN die, loco advocaat P. LUYPAERS verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaten J. J. DE SMET en K. GEELEN, die verschijnen voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat bij aangetekende zending van 30 augustus 2000 Jacques PEYSKENS, Sabine VERSTRAETE, Laurent DE BROYER, Bart VERMEULEN, Henk VALCKE, Bart DOMBRET, Carine COUSSEMENT, Geert COUSSEMENT, Erwin HONGENAERT, Michael OSAER, Wilfried DE RYCKE en

Peter DE BUYSSCHER vragen om te mogen tussenkomen in de kortgedingprocedure; dat bij aangetekende zending van 1 september 2000 Kurt BRAECKMAN, Karin VANDAELE en Jozef ROSSEL eveneens vragen om te mogen tussenkomen in de kortgedingprocedure;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris bepaalt dat om bevorderd te kunnen worden tot gerechtelijk commissaris de gerechtelijke agent gedurende ten minste vier jaar het ambt van gerechtelijk agent moet hebben uitgeoefend en moet slagen in een selectieproef betreffende de bekwaamheid vereist voor het uitoefenen van de functie, alsmede in een selectieproef van het type "assessment center". Artikel 3 machtigt de minister van Justitie om de inhoud van die selectieproeven te bepalen. Artikel 5 schrijft voor dat de bevorderingen tot de graad waarvoor de proeven worden ingericht gebeuren overeenkomstig de rangschikking die door de geslaagden werd verkregen op het assessment center.

1.2. Bij ministerieel besluit van 18 december 1998 legt de minister de inhoud van de selectieproeven vast. Artikel 8 van dit besluit bepaalt dat het assessment center bestaat uit:

- 1° één of meerdere gedrags- en/of situatieproeven;
- 2° één of meerdere persoonlijkheidsvragenlijsten;
- 3° één of meerdere interviews.

Volgens dat artikel heeft de proef tot doel de gegadigde te beoordelen op de persoonlijkheidskenmerken en de gedragsdimensies die relevant zijn voor het uitoefenen van de functie van gerechtelijk officier.

De minister bepaalt tevens de samenstelling van de examencommissies voor de beide selectieproeven (artikelen 6 en 10).

1.3. Aan de kandidaten wordt een toelichtende nota bij het assessment center ter beschikking gesteld waarin hun wordt uitgelegd hoe een dergelijke proef wordt opgevat, welke soorten proeven er verwacht kunnen worden en meer bepaald ook welke "persoonlijkheidsdimensies" men door de proef zal meten. Daarbij wordt de inhoud van die dimensies uitvoerig toegelicht vanuit de concrete realiteit van de taken van een gerechtelijk officier. Het zijn communicatievaardigheid, leadership, organisatietalent en zin voor synthese, motivatie en loyaleit en stressbestendigheid.

1.4. De bekwaamheidsproef gaat door op 27 maart 1999. Het schriftelijk gedeelte van het assessment center vindt plaats op 27 oktober 1999, het mondeling gedeelte op verschillende dagen tussen 8 december 1999 en 22 februari 2000. Verzoekers slagen allen in de bekwaamheidsproef maar mislukken op het assessment center.

1.5. Verzoekers worden met brieven van 25 februari 2000 op de hoogte gebracht van hun mislukken. In deze brieven wordt telkens aangegeven hoeveel punten op 100 zij behaald hebben. Sommige verzoekers, namelijk Ivan BOTERDAELE, Luc SCHOONBAERT, Stefaan ROELS, Daniel DE JONGHE, Eric VALKENBORG en Patrick HUBEAU vragen bijkomende uitleg in verband met hun resultaat. Er wordt hen met brieven van 22 maart 2000 een bijkomende uitleg over de wijze van beoordelen

gegeven. Tevens worden hen de behaalde quoteringen volgens de vijf verschillende "basisdimensies" medege-deeld. Alleen wat Stefaan ROELS betreft staat niet vast of hij antwoord heeft gekregen. Hij beweert echter niet het tegendeel.

De lijst met de rangschikking van de geslaagde kandidaten wordt aan verzoekers bekendgemaakt met een informatiebulletin voor het personeel van 28 februari 2000.

1.6. Bij koninklijke besluiten van 23 mei, 26 mei en 24 juni 2000 worden een aantal geslaagden bevorderd tot gerechtelijk commissaris. Dat zijn de bestreden besluiten. Zij worden bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van respectievelijk 1 juni, 9 juni en 7 juli 2000.

Alle verzoekers hebben afzonderlijke vorde-ringen tot schorsing en tot vernietiging ingesteld tegen de beslissing waarbij zij niet geslaagd werden verklaard en tegen de rangschikking van de selectieproef.

2. Overwegende dat de tussenkomende partijen Kurt BRAECKMAN, Karin VANDAELE en Jozef ROSSEL vragen dat de diverse verzoeken tot schorsing van de examen-resultaten en de rangschikking van de geslaagden onder-ling zouden worden gevoegd en dat ook de onderhavige zaak met die zaken zou worden gevoegd; dat op die vraag echter niet meer kan worden ingegaan omdat in die andere zaken niet alleen de debatten reeds werden gesloten maar ook reeds uitspraak is gedaan over de vorderingen tot schorsing;

3.1. Overwegende dat de tussenkomende partijen Kurt BRAECKMAN, Karin VANDAELE en Jozef ROSSEL opwerpen dat verzoekers niet doen blijken van het vereiste belang bij de door hen gevraagde schorsing omdat zij niet

benadeeld zijn door een beslissing waarbij een aantal personen benoemd worden tot gerechtelijk commissaris en omdat de schorsing van deze bevorderingen hen het voordeel dat zij zoeken, namelijk een nieuwe evaluatie, niet zal doen verkrijgen; dat de andere tussenkomenende partijen opwerpen dat verzoekers niet van het rechtens vereiste belang doen blijken, nu wat hen betreft noch het persoonlijk karakter, noch het rechtstreeks, zeker en actueel karakter van het belang is aangetoond;

3.2. Overwegende dat ingevolge de bestreden benoemingen de vacante betrekkingen van commissaris worden bezet; dat wat verzoekers met de gevorderde schorsing trachten te bereiken niet is een nieuwe evaluatie te krijgen, maar wel te verhinderen dat de betrekkingen van commissaris reeds worden bezet; dat zij er uiteraard belang bij hebben dat zoveel mogelijk betrekkingen van commissaris vacant blijven om alzo hun eigen bevorderingskansen, eventueel na nieuwe selectieproeven, te vergroten; dat, trouwens, indien zij de bevorderingen niet bestrijden, wellicht tegen hen kan worden opgeworpen dat zij hun belang bij het aanvechten van het examenresultaat van de benoemden hebben verloren om reden dat, zelfs indien dat examenresultaat zou worden vernietigd, die benoemingen toch nog overeind blijven en de vernietiging verzoekers dan geen voordeel zou opleveren; dat voorts niet verklaard wordt waarom verzoekers niet over een zeker, persoonlijk, actueel en rechtstreeks belang zouden beschikken; dat het degenen die deze exceptie opwerpen toekomt aan te tonen waarom dat kenmerk van het belang niet is aangetoond en niet omgekeerd; dat de excepties moeten worden verworpen;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5. Overwegende dat verzoekers een "enig middel" ontleen aan "het ontbreken van de rechtens vereiste grondslag door schending van artikel 5 van het K.B. van 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris, voor de benoeming van de bij het aangevochten benoemingsbesluit bevorderde gerechtelijk commissarissen doordat op grond van artikel 159 van de gecoördineerde Grondwet de examens waarop die bevordering berust, evenals de rangschikking van de laureaten van het examen, als nietig moet worden aanzien zoals blijkt uit het onderzoek van de middelen die zijn aangevoerd tegen de examenuitslagen op zich, evenals tegen de rangschikking van de ten onrechte weerhouden laureaten"; dat verzoekers dan ook tegen de benoemingen de middelen herhalen welke zij voorheen in afzonderlijke verzoekschriften hebben aangevoerd tegen de selectieproeven en de resultaten daarin behaald zowel door henzelf als door de geslaagden; dat die middelen hierna dan ook worden behandeld als het eerste tot het zesde middel;

6.1.1. Overwegende dat verzoekers een eerste middel aanvoeren :

"Genomen uit de schending van artikel 8 van het Ministerieel Besluit van 18 december 1998, artikel 5 van het Koninklijk Besluit dd. 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris, van het vertrouwensbeginsel, van het grondwettelijk vastgelegd gelijkheidsbeginsel (art. 10-11 Gec.G.W.) en van het gelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Doordat, eerste onderdeel, verzoekende partijen tijdens het derde, mondeling, gedeelte van het

assessment center onderworpen werden aan een gedrags- en/of situatieproef, met name een rollenspel.

Terwijl overeenkomstig artikel 8 van het Ministerieel Besluit van 18 december 1998 en zoals aangekondigd in de toelichting betreffende het assessment center en in de oproepingsbrief voor deelname aan het assessment center het derde en mondelinge gedeelte van het assessment center had dienen te bestaan uit een interview,

en doordat, tweede onderdeel, verzoekende partijen net als de overige nederlandstalige kandidaten onderworpen werden aan een gedrags- en/of situatieproef, met name een rollenspel,

Terwijl de franstalige kandidaten tijdens het derde en mondelinge gedeelte van het assessment center zoals bepaald in het Ministerieel Besluit van 18 december 1998 en aangekondigd in de toelichting betreffende het assessment center en in de oproepingsbrief voor deelname aan het assessment center, onderworpen werden aan een interview";

Overwegende dat verzoekers bij het eerste onderdeel van het middel toelichten dat het assessment center uit drie duidelijk gescheiden onderdelen bestaat; dat, nadat zij eerst een gezamenlijk georganiseerde schriftelijke proef hadden afgelegd bestaande uit een schriftelijke gedrags- of situatieproef en het invullen van een computergestuurde vragenlijst, een biografische vragenlijst en een vragenlijst met betrekking tot hun indrukken betreffende de situatie- of gedragstest, welke de eerste twee gedeelten van het examen waren, zij daarna uitgenodigd werden voor "het laatste gedeelte van het assessment center (mondeling gedeelte)"; dat niet werd aangekondigd dat er opnieuw een gedrags- of situatieproef zou plaatsvinden, hoewel uit alle medegedeelde informatie, onder meer de toelichtingsnota die aan de kandidaten ter beschikking werd gesteld, bleek dat de kandidaten na het afleggen van het schriftelijk gedeelte de eerste twee proeven van het assessment center hadden doorstaan en dat het mondeling gedeelte zou bestaan uit een interview; dat verzoekers toch opnieuw werden geconfronteerd met een gedrags- of situatieproef, namelijk een zogenaamd "rollenspel", wat hun vertrouwen terdege heeft geschokt aangezien zij er geenszins op

voorbereid waren; dat verzoekers ook nog aanstippen dat de kandidaten die niet als eerste werden opgeroepen wel de mogelijkheid hebben gehad zich erop voor te bereiden -hetgeen zinvol is ook al kan men er niet voor studeren- wat hen onmiskenbaar in staat heeft gesteld de laatste proef in gunstiger omstandigheden af te leggen;

Overwegende dat verzoekers bij het tweede onderdeel toelichten dat, aangezien de Franstalige kandidaten in dat gedeelte alleen maar aan een interview werden onderworpen, er een ongelijke behandeling was tussen Franstalige en Nederlandstalige kandidaten, die alle deel uitmaken van een groot federaal korps, zodat zij op een bepaald ogenblik met elkaar in concurrentie kunnen komen;

6.1.2.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat blijkens artikel 8 van het voornoemd ministerieel besluit van 18 december 1998 het assessment center bestaat uit 1° één of meerdere gedrags- en/of situatieproeven, 2° één of meerdere persoonlijkheidsvragenlijsten en 3° één of meerdere interviews; dat verzoekers de onder 1° en 2° genoemde proeven gelijkstellen met het "schriftelijk" gedeelte en de sub 3° genoemde proef -het interview- met het "mondeling" gedeelte; dat zij met andere woorden de mening toegedaan zijn dat het interview het enige mondeling onderdeel van het assessment center kan uitmaken en dat, wanneer zij werden opgeroepen om de mondelinge proef af te leggen, deze enkel zou kunnen bestaan uit een interview;

Overwegende dat uit voornoemd artikel 8 van het ministerieel besluit van 18 december 1998 echter niet volgt dat de eerste, en eventueel ook de tweede proef, louter schriftelijk zijn; dat derhalve niet uitgesloten wordt dat de eerste proef -de gedrags- en situatietest- uit zowel een schriftelijk als een monde-

ling gedeelte bestaat; dat zulks ook wordt gezegd in de toelichting die aan de kandidaten werd verstrekt over de inhoud en het verloop van een assessment center; dat uit de gegevens van het dossier kan worden afgeleid dat de drie onderdelen van het assessment center gespreid werden over twee examendagen, waarbij de eerste dag, 27 oktober 1999, dezelfde voor alle kandidaten, de proeven of gedeelten ervan die schriftelijk konden worden afgelegd op het programma stonden en de tweede dag, verschillend naargelang de kandidaten, de individuele, mondelinge proeven of gedeelten ervan werden afgelegd; dat zodoende de gedrags- en situatietest terzake blijkt te hebben bestaan uit een schriftelijk gedeelte, een zogenaamde "postbakoefening", afgelegd de eerste dag samen met de andere schriftelijke proeven, en een mondeling gedeelte, een zogenaamd "rollenspel", afgelegd op de tweede examendag; dat op die tweede dag dan ook het derde onderdeel van het assessment center, het interview, plaats had, wat verzoekers niet formeel betwisten; dat verzoekers daaromtrent ook niet werden misleid aangezien in de oproepingsbrieven die hen werden toegestuurd er geen sprake was van drie onderdelen, wel van het "eerste gedeelte" respectievelijk "het tweede gedeelte (mondeling gedeelte)" van het assessment center;

Overwegende dat de bewering als zouden de kandidaten die niet als eerste werden opgeroepen wel de mogelijkheid hebben gehad zich erop voor te bereiden en zij daardoor de laatste proef in gunstiger omstandigheden konden afleggen, wordt tegensgesproken door de geplande timing van de mondelinge proeven, welke voor elke kandidaat voorzag in een voorbereiding van een half uur op het rollenspel en zulks wordt bevestigd door de tussenkomende partijen Kurt BRAECKMAN c.s.; dat bovendien moet worden opgemerkt dat geen van verzoekers aanvoert dat hij als eerste werd opgeroepen;

Overwegende dat het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is;

6.1.2.2. Overwegende wat het tweede onderdeel betreft, dat ook al zouden de proeven welke de Franstalige kandidaten moesten afleggen niet volledig gelijklopend zijn geweest met die van de Nederlandstalige kandidaten, daaruit geen schending van het gelijkheidsbeginsel volgt; dat, immers, het gaat om aparte selectieproeven met een eigen rangschikking; dat de benoemingen van commissaris moeten gebeuren overeenkomstig de taalwetgeving in bestuurszaken zodat bij de keuze van de kandidaten voor een benoeming in voorkomend geval enkel de taalrol waartoe zij behoren een rol kan spelen, met name naargelang de te begeven betrekking op het Franstalig dan op het Nederlandstalig, eentalig of tweetalig kader moet worden aangerekend; dat bij de keuze tussen een Nederlandstalig of een Franstalig kandidaat de rangschikking van de selectieproef dus geenszins bepalend is; dat het tweede onderdeel van het middel evenmin ernstig is;

6.2.1. Overwegende dat verzoekers een tweede middel aanvoeren :

"Genomen uit de schending van de artikels 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

Doordat de beslissingen waarmee aan verzoekende partijen werd meegedeeld dat zij niet geslaagd waren voor het assessment center van het bevorderingsexamen voor de graad van commissaris voor de gerechtelijke politie geen enkele, minstens geen afdoende motivering bevatte.

Terwijl deze beslissingen nochtans als gevolg (hebben) dat verzoekende partijen niet voor die bevorderingen in aanmerking kwamen, en derhalve rechtsgevolgen teweegbrengt, zodat op deze beslissingen de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van toepassing zijn";

Overwegende dat verzoekers bij dit middel toelichten dat enkel de punten werden opgegeven als motief terwijl het assessment center geen kennisexamen is maar een proef die tot doel heeft de gegadigden te beoordelen op persoonlijkheidskenmerken en gedragsdimensies die relevant zijn voor de uit te oefenen functie; dat volgens hen een verantwoording van die punten vereist was opdat men zicht zou krijgen op de motieven die tot de in punten uitgedrukte waardering hebben geleid; dat het ontbreken van een dergelijke bijkomende verantwoording niet zou kunnen worden goedge maakt door een achteraf opgemaakte nota; dat zij stellen dat het ontbreken van een bijkomende verantwoording hier des te meer klemmt daar er voor het assessment center in geen puntenrooster is voorzien zodat niet uitgemaakt kan worden in welke mate het luik "interview" bepalend was voor het resultaat en dat zij dan ook in het duister tasten aangaande de exacte reden van hun onvoldoende op de proef, om welke reden zij dan ook de rangschikking van de kandidaten op het assessment center niet op zijn juistheid kunnen onderzoeken, terwijl de bevorderingen juist gebeurden in functie van de orde waarin de laureaten werden gerangschikt;

6.2.2. Overwegende dat verzoekers met dit middel de schending aanvoeren van de verplichting tot uitdrukkelijke motivering van administratieve rechtshandelingen zoals voorgeschreven door de wet 29 juli 1991; dat ten aanzien van selectieproeven zoals de voorliggende kan worden aangenomen dat, om aan het voorschrift van formele motivering te voldoen, het volstaat dat uit de beslissing blijkt dat aan de verschillende kandidaten een bepaald aantal punten werd toegekend en dat die punten aan de betrokkenen werden medegedeeld; dat te dezen aan iedere kandidaat werd medegedeeld hoeveel punten hij op het assessment center behaald had zodat onder dat opzicht aan het vereiste van formele motivering is voldaan;

Overwegende dat wanneer een selectieproef niet louter kennisvragen waarop een afgelijnd antwoord kan worden gegeven of proeven waarvan de uitslag mathematisch meetbaar is bevat, de vraag kan rijzen op grond van welke criteria de examinatoren tot hun beoordeling zijn gekomen; dat in dat geval de teleurgestelde kandidaat bij degene die het resultaat van de proeven heeft vastgesteld op informatie kan uitgaan en deze laatste hem een aan de aard van de proeven aangepaste toelichting moet verstrekken nopens zijn quoterings;

Overwegende dat, zoals hiervoren vermeld onder punt 1.5., uit het administratief dossier blijkt dat die bijkomende informatie werd verstrekt aan verzoekers die erom gevraagd hebben; dat daarbij eerst een algemene toelichting werd verstrekt nopens de wijze van quoteren volgens de zogenaamde "basisdimensies", namelijk communicatievaardigheid, leadership, organisatie-talent en zin voor synthese, motivatie en loyaliteit en stressbestendigheid, waarna de diverse, voor ieder van die basisdimensies aan de betrokken kandidaat toegekende punten werden medegedeeld en nog algemene uitleg werd verstrekt aangaande de wijze van beoordelen van de commissie bij de onderscheiden proeven; dat terzake die verantwoording kon volstaan -meer bepaald, die quoterings niet noodzakelijk uitgesplitst diende te zijn over de diverse proeven en onderdelen van het assessment center-gelet op de omstandigheid dat bij al de verschillende proeven het steeds ging om de beoordeling van dezelfde persoonlijkheidskenmerken en de kandidaten op al die proeven afzonderlijk steeds volgens die criteria werden beoordeeld door de examencommissie;

Overwegende overigens dat, voor zover sommige verzoekers die verantwoording nog niet toereikend vonden, zij in deze zaak de mogelijkheid hadden hun kritiek toe te spitsen op de meer gedetailleerde

gegevens waarover zij konden beschikken na inzage van het administratief dossier dat was neergelegd naar aanleiding van hun vordering tot schorsing tegen de uitslag van de selectieproeven zelf; dat zij aldus hadden kunnen aantonen dat de hen toegekende quotering onregelmatig of onredelijk was; dat geen van hen dat echter doet;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het tweede middel niet ernstig is;

6.3.1. Overwegende dat verzoekers een derde middel aanvoeren :

"Genomen uit de schending van het onpartijdigheids- en onafhankelijkheidsbeginsel.

Doordat in de examenjury o.m. een hoofdcommissaris en een afdelingscommissaris (resp. uit de brigades van Brugge en Gent) zetelden, die actief deelnamen aan de afname en beoordeling van de proeven, ook van de proeven van eigen personeelsleden,

Terwijl de beginselen van onpartijdigheid en onafhankelijkheid minstens vereisen dat geen subjectieve dan wel objectieve betrokkenheid, zoals een direct functioneel verband, bestaat tussen geëxamineerde en examinerator";

Overwegende dat verzoekers toelichten dat de betrokkenheid van die personen een objectieve beoordeling in de weg staat en dat op zijn minst een schijn van partijdigheid wordt gewekt;

6.3.2. Overwegende dat het niet volstaat te beweren dat een examencommissie partijdig was of dat er een schijn van partijdigheid was, maar dat het verzoekers toekomt de gegevens aan te brengen waaruit die partijdigheid kan blijken; dat in dezen zij enkel stellen dat twee leden van de examencommissie de hiërarchische oversten waren van sommige kandidaten; dat weliswaar mogelijk is dat de betrokken juryleden op de kandidaten die ze persoonlijk kennen als hun ondergeschikten een iets andere kijk hebben dan op de andere

kandidaten, doch zulks daarom nog niet wil zeggen en ook niet laat vermoeden dat zij niet meer in staat zijn die kandidaten op een voldoende objectieve wijze te beoordelen; dat, overigens, de commissie uit vier personen bestond en verzoekers' stelling, samengelezen met hun vierde middel, er in feite op neerkomt dat zij vrijwel nooit zal kunnen worden samengesteld op de wijze zoals voorgeschreven door artikel 10 van het ministerieel besluit van 18 december 1998, aangezien er altijd wel een of andere kandidaat een ondergeschikte zal zijn van een der twee gerechtelijke officieren, leden van de commissie, zoals bepaald in het eerste lid, 3°, van dat artikel; dat het middel niet ernstig is;

6.4.1. Overwegende dat verzoekers een vierde middel aanvoeren :

"Genomen uit de schending van het vertrouwens- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van het grondwettelijk vastgelegd gelijkheidsbeginsel (art. 10-11 Gec.G.W.) en van het gelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Doordat, de samenstelling examencommissie niet dezelfde was voor alle kandidaten bij de selectieproef van het type 'assessment center',

Terwijl, het bij psychotechnische tests, waarbij per definitie de subjectieve beoordeling van de kandidaten door de examinatoren een belangrijke rol speelt, en waarvan de uiteindelijke rangorde als voornaamste criterium geldt voor de benoemingsvolgorde, evident is dat de examencommissie voor alle kandidaten op éénzelfde wijze dient samengesteld te zijn";

Overwegende dat verzoekers nog toelichten dat het beoordelen en rangschikken van de kandidaten op basis van een evaluatie van hun persoonlijkheidsprofiel een subjectief oordeel inhoudt dat ongetwijfeld van persoon tot persoon verschilt en dat dit oordeel dan ook maar als rangschikkingselement deugdelijk kan zijn als het voor alle kandidaten uitgebracht wordt door dezelfde personen, omdat alleen dan de examenjury de ene kandidaat met de andere kan vergelijken en op basis

daarvan vaststellen hoe die kandidaten zich tot elkaar verhouden;

6.4.2. Overwegende dat artikel 10, eerste lid van het meergenoemd ministerieel besluit van 18 december 1998 bepaalt hoe de examencommissie van het assessment center moet worden samengesteld en dat blijkens artikel 11 van hetzelfde besluit inzake de werking van de examencommissie de reglementering van het Vast Wer- vingssecretariaat van toepassing is;

Overwegende dat de omstandigheid dat de examencommissie tijdens het afnemen van de mondelinge proeven van het assessment center niet voor alle kandidaten dezelfde zou zijn geweest -wat verzoekers beweren maar waaromtrent zij geen enkele toelichting ver- strekken, ook al hadden zij kennis van de door SELOR neergelegde administratieve dossiers met betrekking tot de voordien ingestelde vorderingen- niet zonder meer de conclusie wettigt dat die proeven niet objectief verlo- pen zijn noch dat de ene commissie kandidaten geslaagd zou hebben verklaard die door een anders samengestelde commissie afgewezen werden; dat wanneer, zoals in casu een groot aantal kandidaten moet worden getest, op meerdere data, niet kan worden uitgesloten en ook niet als ontoelaatbaar kan worden geacht dat op bepaalde dagen commissieleden worden vervangen door hun plaats- vervangers, ook als dat gebeurt louter op grond van een "verhinderings" en niet wegens overmacht; dat zowel het strikt geregeld zijn van de modaliteiten waaronder de proeven moesten worden afgelegd en beoordeeld als de omstandigheid dat de commissie uit vier leden -waarvan slechts één kon wisselen- bestond een voldoende conti- nuïteit bij de beoordeling waarborgde, wat de bezwaren van verzoekers aangaande de vergelijkbaarheid van de uitslagen en de rangschikking in grote mate neutrali- seert; dat wat dat laatste betreft nog kan worden opgemerkt dat het terzake niet gaat om de rangschikking

van de geslaagd verklaarde kandidaten onderling maar om de vergelijking tussen wie niet en wel geslaagd is; dat het middel niet ernstig is;

6.5.1. Overwegende dat verzoekers een vijfde middel aanvoeren :

"Genomen uit de schending van het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel, van het grondwettelijk vastgelegd gelijkheidsbeginsel (art. 10-11 Gec.G.W.) en van het gelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Doordat, enerzijds, aan verzoekende partijen werd voorgehouden dat zij de door hun gegeven antwoorden in de eerste twee onderdelen van de assessment proef, in het derde en laatste deel van deze proef zou(den) kunnen toelichten, en verzoekers derhalve hiermede uitdrukkelijk rekening hebben gehouden bij de beantwoording van de eerste twee onderdelen van deze proef,

terwijl, verzoekers geheel onverwacht, en in strijd met wat voordien werd voorgehouden, tijdens het laatste onderdeel van de assessment proef niet in de mogelijkheid werden gesteld de eerder verstrekte antwoorden toe te lichten,

en doordat, anderzijds, de franstalige kandidaten wel in de mogelijkheid werden gesteld hun eerder verstrekte antwoorden nader toe te lichten,

terwijl, dit een kennelijke schending inhoudt van het grondwettelijk vastgelegd gelijkheidsbeginsel (art. 10-11 Gec.G.W.) en van het gelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur";

Overwegende dat verzoekers stellen dat zij, ingaande op de raadgevingen vervat in de "toelichting over de assessment-proef voor bevordering tot de graad van gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris", zich voor het interview hadden voorbereid op een bespreking van de afgelegde gedrags- en situatietest enerzijds en de persoonlijkheidsvragenlijst anderzijds doch naderhand bleek dat tijdens het geplande interview geen enkele terugblik plaats had, integendeel dat van een interview gewoon geen sprake was; dat volgens verzoekers in de voornoemde toelichting was gesteld dat ze de kans zouden krijgen om tijdens het interview de wijze waarop ze de twee andere delen van de test hebben

afgelegd nader toe te lichten en zulks in die toelichting met een dergelijke stelligheid was toegezegd, dat zij de eerste twee gedeelten hebben afgelegd vanuit de optiek dat ze later daarover toelichting zouden kunnen geven, dat dit laatste een dermate rechtmatige verwachting was dat het feit dat die verwachting niet is uitgekomen een schending uitmaakt van het vertrouwensbeginsel;

6.5.2. Overwegende, vooreerst, dat volgens de dossiers betreffende de selectieproeven tijdens het mondeling gedeelte van het assessment center was voorzien in een bespreking van de vorige proeven, naast een eindinterview; dat alle tussenkommende partijen bevestigen dat er tijdens het mondeling gedeelte wel degelijk vragen werden gesteld over de vorige proeven, ook al geschiedde dat misschien niet strikt afgelijnd;

Overwegende voorts, voor zover verzoekers zich beroepen op de reeds vermelde toelichting -die volgens de tussenkommende partijen Jacques PEYSKENS c.s. geen officieel karakter had- dat die toelichting niet in zulkdanige zekere en duidelijke termen was gesteld als verzoekers beweren; dat er wel staat "Bij vele tests zal de kandidaat later de gelegenheid krijgen om tijdens een interview (...) zijn/haar aanpak toe te lichten : (...) Omdat men vaak eventuele notities tijdens de oefening heeft moeten afgeven, is het nuttig om onmiddellijk na de test voor zichzelf een en ander te memoriseren, ten einde beter voorbereid te zijn voor het interview"; dat er niet staat dat de kandidaten van het komende assessment center in elk geval zullen kunnen "terugkomen" op hun eerdere proeven, alleen maar dat het bij vele proeven zo is dat de mogelijkheid wordt geboden ze toe te lichten; dat de raadgeving om nota te nemen moet worden gezien in het perspectief dat het interview veelal niet onmiddellijk zal volgen op het eerste en het tweede onderdeel van het assessment center en het dus

raadzaam is te voorzien in een geheugensteuntje voor eventuele latere toelichting; dat dit nota nemen uiteraard geen zin heeft voor een mondelinge persoonlijkheids- en situatietest waarop onmiddellijk een interview volgt;

Overwegende dat volgens de voornoemde toelichting het interview meestal bestaat uit drie onderdelen, waarvan een is, het nader ingaan op de gedrags- en situatietest; dat ook hieruit verzoekers niet met zekerheid konden afleiden dat zij tijdens het interview de mogelijkheid zouden krijgen in te gaan op de wijze waarop zij de gedrags- en/of situatietest hebben afgelegd; dat met andere woorden de toelichtende tekst enkel een globale beschrijving geeft van hoe een assessment center verloopt zonder evenwel de inhoud van de verschillende onderdelen zoals ze effectief zullen worden ingevuld aan te geven : zo wordt er aangegeven welke soorten gedragstest gebruikt kunnen worden bij een dergelijke proef zonder dat uitsluitsel wordt gegeven over welke test nu effectief zal worden gebruikt; dat verzoekers er geen rechtmatige verwachting konden op steunen dat ze ook effectief tijdens het interview de kans zouden krijgen op de gedrags- en situatietest terug te komen; dat, ook voor zover het juist is dat verzoekers niet echt hun schriftelijke proeven hebben kunnen toelichten, het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is; dat wat het tweede onderdeel betreft kan worden verwezen naar de bespreking van het tweede onderdeel van het eerste middel;

6.6.1. Overwegende dat verzoekers een zesde middel aanvoeren :

"Genomen uit de schending van de artikel(en) 2 en 5 van het Koninklijk Besluit dd. 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris, en artikel 10 van het Ministerieel Besluit

dd. 18 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of (van) laboratorium-commissaris.

Doordat, enerzijds, de samenstelling van de examencommissie verschillend was voor de nederlands-talige en de franstalige kandidaten,

terwijl, krachtens artikel 10 van het Ministerieel Besluit dd. 18 december 1998 de examencommissie voor nederlandstalige en franstalige kandidaten dezelfde diende te zijn,

en doordat, anderzijds, er een afzonderlijke rangschikking van de nederlandstalige laureaten van het bevorderingsexamen type assessment center werd opgesteld,

terwijl, krachtens artikel 5 van het Koninklijk Besluit dd. 17 december 1998 er slechts sprake is van één enkele rangschikking, en er bovendien bij de benoemingsvoorwaarden, zoals opgenomen in artikel 2 van hetzelfde Koninklijk Besluit, geen taalvoorwaarden zijn voorzien";

6.6.2. Overwegende dat het ingeroepen artikel 10 van het ministerieel besluit van 18 december 1998 als volgt luidt :

"De examencommissie bestaat uit :

- 1° een selectieadviseur van het Vast Wervings-secretariaat die voorzitter is;
- 2° een magistraat van een parket van de procureur des Konings;
- 3° twee gerechtelijke officieren (...).

In de Duitstalige examencommissie moeten tenminste twee van de leden bedoeld in het derde lid, 2° en 3° blijk hebben gegeven van kennis van het Duits";

Overwegende vooreerst dat hoewel er in het eerste lid sprake is van "de examencommissie", er in het tweede lid een regeling opgenomen wordt voor de Duitstalige examencommissie, waaruit impliciet reeds volgt dat de samenstelling van die commissie kan variëren naargelang de taalaanhorigheid van de examinandi; dat voorts de leden van de gerechtelijke politie onderworpen

zijn aan de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken zodat zij hun selectieproeven alleen wettig kunnen afleggen in hun eigen taal, die wordt bepaald door de taal waarin ze hun onderwijs hebben genoten; dat zulks noodzakelijk meebrengt dat er aparte proeven moeten worden ingericht per taalgroep, waarbij uiteraard iedere proef zijn eigen Nederlandstalige, Franstalige of Duitstalige jury heeft; dat dit de enige met de taalwetten verenigbare interpretatie van het ingeroepen koninklijk en ministerieel besluit vormt; dat, voor zover er in artikel 5 van het koninklijk besluit van 17 december 1998 sprake is van de rangschikking, zulks in dat licht dan ook moet worden begrepen als de rangschikking in de proeven -Nederlandstalig of Franstalig of Duitstalig- waaraan de betrokkenen hebben deelgenomen; dat ook dit middel niet ernstig is;

7. Overwegende dat aangezien geen der middelen als ernstig kan worden beschouwd niet voldaan is aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van Jacques PEYSKENS, Sabine VERSTRAETE, Laurent DE BROYER, Bart VERMEULEN, Henk VALCKE, Bart DOMBRET, Carine COUSSEMENT, Geert COUSSEMENT, Erwin HONGENAERT, Michael OSAER, Wilfried DE RYCKE, Peter DE BUYSSCHER, Kurt BRAECKMAN, Karin VANDAELE en Jozef ROSSEL, in het administratief kort geding worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig januari 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

J. DE BRABANDERE.